SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

No. 157. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 18, 1987 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 18-го СЕРПНЯ 1987 РІК XCIV. Ч. 157.

Пам'ятайте про Україну!

Українці у Філядельфії зустрілися з конґресменами

Конгресмен Т. Рот (справа, у другому ряді з гори) з групою українців.

Філядельфія. — Після спеціяльної сесії Конгресу ЗСА що відбулося тут у історичній залі незалежности, місто Філядельфія вітало членів Конгресу бенкетом.

З цієї нагоди комітет Оборони Національних і Людських Прав в Україні приготовив товариську зустріч в ресторані Уляни Мазуркевич. На ту зустріч комітет запросив членів Конґресу, які прибули на відзначення Конституції і які співпрацюють з філядельфійським комітетом.

При вині і солодкім члени комітету мали надоду порушити важні справи.

Приємною несподіванкою була заява Конгресмена Тобі Рота з Вискансіну, який сказав, що його родичі прибули з України і що його дружина родом теж з України. Конгресмен Т. Рот є членом Ад гок комітету для балтійських країн і України.

Продовжують відзначенн.: 70-річчя Центральної Ради

Ванкувер (УІБ). — Заходом місцевого Т-ва Прихильників ДЦ УНР під головуванням В. Дзюбенка відбулися тут у залі української православної церкви у неділю 12-го червня ц.р. громадські збори для відзначення 70-ліття Української Центральної Ради та її Першого універсалу, проголошеного в Києві 10-го червня 1917 року.

Після відкриття зборів головою та молитви о. митрофорного протоієрея Ю. Туржанського, голова Уряду УНР проф. Ярослав Рудницький виголосив доповідь про постання й працю Української Центрaльної Ради під проводом проф. Михайла Грушевського та докладно проаналізував текст Першого Універсалу, відчитуючи поодинокі його місця.

Після доповіді відбулася жвавaа дискусія, в якій заторкувано не тільки справу Центральної Ради, але й поточну працю Уряду УНР Дискусія продовжувалася й після доповіді при чаю й перекусці, яку приготували жінки під проводом О. Дзюбенко, видатної місцевої діячки.

Перебуваючи у Ванкувері проф. Я. Рудницький був гостем своїх давніх приятелів родини Ф. і М. Богданів.

Появилися нові видання у Вінніпезі

Нова поштівка

Вінніпеґ. — На відзначення 15-их роковин упокоєння сл. п. Митрополита Іларіона (у мирі професора Івана Огієнка), тут заходами і коштом Інституту Дослідів Волині й Т-ва „Волинь" видано його портрет, величиною 9/13 цалів. Портрет представляє Ієрарха в стоячій формі, кольор постаті біло-фіолетний. Йога ціна — 5 дол.

Друге видання — картина Почаївської Лаври з іконами преп. Іова Почаївського, Почаївської Божої Матері та Явлення Богоматері на Почаївській горі. Ця картина величиною 8/11 інчів, а менша її форма — величина поштівки. Картина в кількох кольорах, а її ціна 2дол. більшої форми та 50 центів меншої форми.

Ця картина видана на відзначення 1000-річчя Хрищення України.

Замовлення і гроші слід посилати на адресу: Cociety Of Volyn, Postal Station "B", Box 3651 Winnipeg. Man, R2W 3R4.

Відбудеться фестиваль в Балтиморі

Балтимор, Мд. — Тут в приміщеннях Фестивал Голл відбудеться в суботу і неділю, 29-го і 30-го серпня ц.р. Український Фестиваль

Цього року на фестивалі будуть кіоски з різнородними етнічними смаколиками, виставки прикладного мистецтва та інформаційний кіоск присвячений виключно теперішнім подіям з українського життя. Писанки, різьба і вишивки будуть показані на виставці народнього мистецтва. Картини і скульптури місцевих мистців будуть до оглядання і набуття.

Цікава розвагова програма включатиме народних танцюристів і музик, як також і показ традиційної української ноші.

Години фестивалю від 12-ої до 7-ої вечора. Вступ 2 дол. За ближчими інформаціями слід звертатись до Андрія Чорного тел. (301) 882-9422 або до Василя 828-6922.

У ВІДНІ ЗАКІНЧИЛАСЯ ЛІТНЯ СЕСІЯ ГЕЛЬСІНКСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Відень, Австрія (УІС „Смолоскип"). — У п'ятницю,31 липня 1987 року, тут закінчилася третя сесія Гельсінкської конференції у справі Безпеки і Співробітництва в Европі. Конференція продовжуватиме свої наради почавши від 22-го вересня в надії, що до кінця року вона осягне свою ціль — підпише узгіднений і збалянсований кінцевий документ.

На літній сесії Гельсінкської конференції, яка почалася 7-го травня, не мало уваги присвячувано Україні. Західні країни, зокрема ЗСА, видвигали на пленарних сесіях і на ділових нарадах експертів питання репресій в Україні, наголошуючи окремі випадки переслідування українських політичних в'язнів сумління, як також порушували питання Української Гельсінкської Групи і катакомбної Української Католицької Церкви.

На осінній сесії, яка почалася 7-го листопада минулого року, американські посли Воррен Зімерман, Самеул Вайс і Роберт Фровік видвигали справу чорнобильської трагедії і русифікації в Україні.

У виступі 23-го червня ц. р. заступник державного секретаря ЗСА Джон Вайтгед говорив: „Обмеження релігійної діяльности, заборона Української Католицької Церкви та ув'язнювання вірних не припинилися" підкреслюючи, що ЗСА „очікують негайного і беззастережного звільнення всіх в'язнів сумління, включно з українцями, балтійцями і всіми іншими борцями за національні і меншинні права".

На початку літньої сесії українські члени американської делеґації Орест Дейчаківський, працівник Гельсінкської комісії Конгресу ЗСА, і Юліян Куляс, український адвокат з Чикаґо, брали активну участь у праці американської делеґації, були допоміжними у підготовлюванні виступів делеґатів та брали участь в різних переговорах і нарадах.

Адв. Ю. Куляс вів приватні розмови з дипломатом СССР Олександром Морозовим у справі українських політв'язнів у Пермському таборі смерти ч. 36-1. Він також переговорював з міністром закордонних справ Польщі Тадеушом Беґанським і польським делеґатом М. Ґрельом справу становища Українських Православної і Католицької Церков в Польщі.

Літня сесія Гельсінкської конференції відзначалася виразністю позицій ЗСА і країн Заходу у гуманітарних справах — свободи подорожувати, важливості ролі особи і груп, охорони людини перед самовільним арештом, заглушування радіопередач, свободи совісті і релігії, прав національних меншин, свободи спілкування між людьми і групами.

У тракті літньої сесії знову виринуло питання влаштування конференції людських прав в Москві. Західні країни настоювали і були однозгідні, що країна, в якій така конференція мала б відбутися, мусить бути зразковою у ділянці людських прав і на таку конференцію мають мати вільний доступ правозахисні і неурядові організації, як це було у Мадриді, Оттаві чи Відні.

В останніх днях конференції стало відомо, що відносно конференції у Москві заіснували принципові розходження між ЦК КПСС і Міністерством Закордонних справ СССР. Основною проблемою у цих розходженнях є передумови Заходу відносно участи в московській конференції правозахисних груп і організацій.

Деякі західні країни є принципово проти конференції в Москві, серед яких є також невтральна Швайцарія. На недавній конференції країн НАТО канадський делеґат Вілліям Бауер заявив, що конференція в Москві була б образою для тисяч політв'язнів, які в час запланованої конференції перебували б на напів голодному пайку в совєтських концтаборах. Франція пропонує відбути конференцію в 1989 році у Парижі у 200-ту річницю французької революції.

В останній день конференції голова американської делеґації В. Зімерман сказав: „Я ніколи не був песимістом коли ходить про гельсінкський процес і я не є песимістом відносно віденської зустрічі. Хоч багато ще є до зроблення. Якщо б я мав запропонувати кінцеве слово совєтським властям, які будуть підготовлятися до наступної, і я надіюся останньої рунди, я хотів би

(Закінчення на стор. 3)

КҐБ переслідує інакодумаючих

Москва. — Пресові аґенства і кореспонденти акредитовані в Совєтському Союзі інформують про незмінність ситуації на відтинку боротьби аґентів КҐБ з дисидентизмом і особами, які мають дещо іншу від компартії думку.

Наприклад, у виданні газети „Ню Йорк Таймс" з 14-го серпня ц. р. говориться, що аґенти КҐБ увірвалися, очевидно без „запрошення" і „попередження", до приватного помешкання, у якому кілька осіб закінчували писати на друкарських машинках матеріял до черґового числа нелеґального дисидентського журналу в російській мові Ґласность". Побачивши людей при роботі, вони, перевіривши спершу пашпорти присутніх, викликали „чорного ворона", тобто поліційну машину, для перевозу затруднених до бюра прокуратора на допити.

Головний редактор цього журналу Серґей І. Ґріґоріянц, колишній політичний в'язень, не втім'я битий. Він використав відсутність аґентів КҐБ, які зійшли до головного входу, щоб почекати на автомобіль, наказав товаришам замкнути двері і викликав західніх кореспондентів, щоб подивилися на каґебівський спектакль підкрашений ґорбачовською „гласністю". Коли західні кореспонденти з усією апаратурою і записними машинами праїхали під будинок і один з них запитався чи тут арештують дисидентів, совєтські янголи державного порядку розгубились і почали один по одному розходитись.

На цьому, однак, драма не закінчилась. Годину пізніше міліціянти перехопили дружину Ґріґоріянца, коли вона виходила з підземки і влаштували допит на вулиці, після того як впевнилися, що вона дійсно належить до цієї групи дисидентів, що видають „Ґласность", чергове число якого таки появиться незабаром і включає багато контроверсійних матеріялів, включно із жартами про „спритність" аґентів КҐБ, статтю про совєтську еміграційну політику з критичними нотками на адресу Ради Міністрів та ширше звідомлення про протестні акції кримських татарів в Москві, які позбавлені права повороту на рідну землю після їх виселення на Сибір в 1944 році.

С. Ґріґоріянц заявив кореспондентам, що чергове число журналу „Ґласность" матиме 178 сторінок і що він плянує його видавати поки вдасться, стараючись при тому отримати офіційний дозвіл на видання в майбутньому.

Дж. Тавер критикує переслухування конґресової комісії

Вашінґтон. — Голова назначеної президентом Роналдом Реґеном комісії для досліду справи Іран-контрас, колишній сенатор Джан Тавер виступив з прилюдною заявою, у якій говориться, що його колишні колеґи з Конґресу, які три місяці підряд переводили опити у справі продажу З'єднаними Стейтами Америки зброї, амуніції і запасних частин для Ірану, за гроші і в заміну за допомогу при звільненні американських закладників, а частину грошей з продажу передавали для антикомуністичного руху спротиву в Нікараґуа, — скомпромітували саму ідею такого слідства, тобто поставили в дуже незручне положення Конґрес ЗСА.

На думку Дж. Тавера інтереси суспільства і американської безпеки вимагали, щоб таке слідство відбувалося за закритими дверима, щоб не давати в руки ворогів ЗСА засекречених матеріялів і то представниками законодавчої влади. Він думає, що не зважаючи на відкрите переслухання, конґресова комісія фактично нічого не виявила і тепер справи ще більше скомпліковані, як були перед тим.

„Всі оті місця драматичні переслухування з участю дуже настирливих адвокатів, які викликали застереження до Конґресу спільноти, можна сміливо назвати політичним спектаклем, який приніс чималу шкоду для Конґресу і підірвав його престиж у великої вастини американського народу", — заявив Дж. Тавер, підкреслюючи, що навіть сама комісія, зокрема її керівники, виглядали деколи неприлично. Якщо порівняти висліди президентської комісії з вислідами конґресової комісії у тій самій справі, в очі кидаються страшні розходження, — заявили інші критики цього слідства. Деякі з них признаються, наприклад, до цього ряду помилок, у результаті яких підполковник Олівер Норт став героєм в очах американського народу, а члени комісії прокураторами; американці більше як перед тим згідні підтримувати повстанський антикомуністичний рух контрас; комісії таки не вдалося встановити „вини" президента Р. Реґена, до чого вона в першу черґу стреміла.

Деякі політичні спостерігачі й аналітики цього довгого, емоційного слідства кажуть, що на цьому ця афера не закінчилась. Останнє слово в цій справі скаже американський нарід під час президентських виборів в 1988 році.

Філателісти проголосили ліцитацію

Джерзі Сити, Н. Дж. — Згідно з повідомленням Союзу Українських Філателістів і Нумізматиків 43-тя з черги поштова ліцитація триватиме до 15-го вересня ц. р. і включатиме біля 700 різнородних серій українських філателістичних і нумізматичних матеріялів.

Ця ліцитація включає тільки український матеріял. Багато невідомих предметів буде пропоновано, включно з тризубами і марки з дерев'яними печаткамита багато інших мало відомих марок.

Щоб одержати екземпляр газетки товариства і цієї цікавої ліцитації слід вислати 39 центів на поштову пересилку на адресу В. Pauk, 2329 W. Thomas St., Chicago, LL. 60622. З газетки „Тризуб" охочі довідаються про інші цікаві речі з української філателії та нумізматики, як теж і про заплянoвану міжнародну виставку-зустріч у Відні ц. р. для відсвяткування „УКРАЇНПЕКС 87".

В АМЕРИЦІ

У ВАШІНҐТОНІ в четвер, 13-го серпня, ц. р. Уряд ЗСА обвинуватив Совєтський Союз в зламанні договору з 1963 року в справі нуклеарних випробовань, зазначаючи при тому, що кількість випущеної в атмосферу радіяції не є загрозливим для здоров'я. Це сталося 2-го серпня ц. р. на випробуваннях в Новій Землі, острові повище Арктичного круга, — заявили американські урядові чинники.

БІЛЯ САНТА БАРБАРА, Каліфорнія, в четвер, 13-го серпня ц. р. гелікоптер, в якому їхав президент Роналд Реґен майже зударився з малим літаком. За словами речника Марліна Фицвотера, лет Президента не був нарушений, ніхто з присутніх в гелікоптері не був свідомий цього випадку, довідалися всі після як приземлилися. Пілота літака заарештовано.

В ІНДІЯНАПОЛІСІ на Пан-американських ігрищах американець Джеф Кубяк з місцевости Дейвис у Каліфорнії встановив рекорд ігрищ. 2 хв. 17.62 сек. У плаванні на 200 метрів грудним стилем. В загальному американці списались гарно цього дня в плавацьких змаганнях чоловіків, здобуваючи дві золоті медалі, в 400-метровому вільному стилі та у 400-метровій штафеті.

З ВАШІНҐТОНУ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, що у середу, 12-го серпня ц. р., члена Верховного Суду Тирґуд Маршалла поклали до лікарні в Батесді, Мд., бо він дістав сціп крови у правій нозі. Тоні Гавз, речник Верховного Суду, заявила, що суддя Маршалл почувається добре, однак залишається в лікарні на тиждень тому, що дістає ліки для розріджування крови, які потребують постійної контролі. Лікарі ще незнають що спричинило сціп крови у 79-літнього Маршалла.

У СТЕЙТІ ВЕРМОНТ біля містечка Ратленд поліційні власті припадково натрапили на хлопчину, котрого сім років тому викрадено із хати, де він жив з матірю в Каліфорнії. Поліція перевіряла дані ДжанаМекКарті, який вибирав дозвіл на їзду автом щокілька місяців і завжди під іншим прізвищем. Прийшовши до шопи, місця його проживання, натрапили на дeвятилітнього хлопчину, що спав у ванні. До школи він не ходив і ніхто не знав про його там проживання.

РИЧАРД ПАВНД, заступник президента Міжнародного Олімпійського Комітету, заявив у Індіянаполісі, Інд., де відбуваються Пан-американські ігрища, що своєю відмовою чілійському змагунові Державний департамент дуже пошкодив містові Енкорадж в Алясці бути господарем олімпійських зимових змагань у 1994 році.

УРЯДУВАННЯ ГОВАРДА БЕЙКЕРА у Білому Домі, як шефа штабу, не було легким у перших шістьох місяцях, згідно зі заввагами його давніх приятелів. Стараючись бути посередником мопіж поміркованими і консервативними колами, які давно змагаються між собою за впливи в Уряді президента Реґена сам зазнав декількох ударів і розчарувань.

СССР ЗБІЛЬШИТЬ ПРОДАЖ НАФТИ ЗАХОДОВІ

Лондон. — Останнім часом Совєтський Союз дещо збільшив видобуток нафти, відповідно до того зріс його експорт сирої нафти і нафто продуктів.

У першому кварталі цього року СССР продав країнам Заходу 16 мільйонів тонн, тоді як у першому кварталі минулого року — лише 11.2 міл. тонн. Найбільшу кількість нафти Совєтський Союз продав Заходові у першому кварталі 1984 року — 16.9 міл.тонн.

Згідно з пляном, за перші п'ять місяців цього року Совєтський Союз повинен був видобути 259 міл. тонн нафти. Центральне статистичне управління повідомило, що планове завдання перевиконано на 1 відсоток. Експерти лондонської фірми „Петролеум економікс лімітед" на цій підставі вважають, що Совєтський Союз цілком реально може досягнути планових цифр видобутку нафти: 617 міл. тонн в цьому році і 635 міл. — в 1990-му. Західні спеціялісти передбачають, що експорт совєтської нафти досягне в цьому році рівня рекордного 1984 року (81.2 міл. тонн), а можливо і перевищить його.

Не зважаюи на минулорічне різке зменшення цін на світовому нафтовому ринку (ціна на сиру нафту впала до 9 дол. за барилку). Совєтський Союз збільшив видобуток нафти, бо нафта залишається для Совєтського Союзу головним джерелом надходження валюти.

Західні спеціялісти не можуть прийти до єдиної думки щодо оцінки довготермінових перспектив видобутку нафти в СССР і совєтського нафтового експорту. Деякі прогнози передбачають збереження теперішніх темпів приросту видобутку на найближчі 15 років, інші твердять, що уже в останні роки цього століття наступить спад і зменшення експорту у зв'язку з тим, що зросте потреба нафтопродуктів у самому Совєтському Союзі.

Експерт британського королівського інституту міжнародних проблем Дж Стерн твердить, що видобуток нафти в Совєтському Союзі і далі буде коливатися. В цілому він оцінює перспективи совєтської нафтовидобувної промисловости досить песимістично і вважає, що в Совєтському Союзі ч 1990 році вдасться видобути лише 600 міл. тонн нафти, а до кінця 1900-их років ця цифра ще більше зменшиться і становитиме від 450 до 500 міл. тонн.

У СВІТІ

АҐЕНТСТВО АССОШІЄЙТЕД Пресс повідомило, що афганські антикомуністичні повстанці-муджагедіни знову збили совєтський транспортовий літак АН-26. Також совєтське пресове агентство ТАСС, яке рідко повідомляє про подібні випадки, розіслало до преси інформацію про зістрілення літака американською ракетою „Стрінґер". Літак загорівся і у випадку загинуло 12 осіб — п'ять членів обслуги і сім пасажирів. В інформації ТАСС не згадується чи хтось з пасажирів залишився живий. Як відомо, совєтська окупаційна армія і афганські ко:муністичні власті користаються транспортовими літаками для перевозу війська, зброї й амуніції в терени боїв. Після зістрілення совєти навпаки, почали драматизувати випадок і заявили що на покладі літака знаходились також діти.

У ПОЛІТИЧНИХ КОЛАХ стало відомо, що кубинський диктатор Фідель Кастро, з яким минулого тижня зустрічався інший диктатор з Нікараґуа Даніель Ортеґа, який інформував Кастра про перебіг конференції і пляни п'яти центральноамериканських держав, одобрив плян Контрадори. Після дводенних нарад Кастро і Ортеґа виступили публічно і закликали З'єднані Стейти Америки не вмішуватись до внутрішніх справ держав в Центральній Америці. Про таке ж вмішування комуно-московської імперії диктакори Нікараґуа і Куби нічого не згадували.

СОВЄТСЬКИЙ НАУКОВЕЦЬ Дмітрій Віноградов отримав політичний азиль у З'єднаних Стейтах Америки. Віноградов, 30-річний вчений, відлучився від групи своїх колеґ — моряків і науковців дослідного корабля „Бабаєвск" і попросив американців допомогти йому нав'язати зв'язок із Службою іміграції і натуралізації. Урядникам цієї служби він розказав про своє бажання залишитися в ЗСА і попросив надати йому політичний азиль, бо він не бажає вертатись на батьківщину. Згідно із законами існуючими в ЗСА, Віноградову прийдеться зустрінутись із совєтськими офіційними представниками і він мусить заявити їм. що, залишається в Америці і ніхто його до цього не змушує. також стало відомо, що польський тренер Юзеф Дебизевскі попросив надати йому право на перебування в ЗСА. Він перебував у складі польської спортової команди на міжнародних ігрищах в Індіяні.

ЛОНДОНСЬКА ПОЛІЦІЯ і працівники державної служби безпеки — Скотланд Ярду — повідомили офіційно, що їм вдалося зловити і арештувати двох ізраїльтян, італійця і британця, які 12-го липня 1983 року розбили при допомозі різної апаратури, вогнетривалі шафи на летовищі Гітро в Лондоні і викрали 30 мільйонів фунтів (47 міл. долярів) та велику кількість золота, брилянтів та інших дорогоцінностей. Прокуратура обвинуватила італійця Валеріо Віссі, ізраїльця Ізраєля Пінкаса і британця Дейвида Пулі за пограбування „сейфів", а другого ізраїльця Еліягу Ефраті за переховування грошей і дорогоцінностей. Скотланд Ярд допитує у зв'язку з цим грабунком ще п'ять осіб, прізвищ яких покищо не подали до загального відома.

ДВІ ОСОБИ БУЛИ ПОРАНЕНІ і шість заарештувала ізраїльська поліція, що силою розганяла демонстрантів, переважно арабів, які протестували під будинком американського консуляту в Єрусалимі проти ізраїльскої окупації західнього берега ріки Йордан і полоси Ґаза. Поліція вживала гумові палиці, сльозоточний газ, воду та інші засоби проти демонстарнтів, серед яких були також американці, бельгійці яа інші. Речник поліції заявив, що демонстрація була нелеґальна, бо організатори не мали на неї поліційного дозволу.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ Америки обвинуватили Совєтський Союз в порушенні договору з 1963 року, який реґулює атомові випробування під землею і під водою. Спеціялісти на заході помітили, що після кількох останніх совєтських випробувань у стратосферу продісталася радіоактивність, відсоток якої значно збільшився, як совєти відновили випробування атомових бомб під землею. Договір з 1963 року реґулює відсоток радіоактивности і якщо він переходить усталену скалю, випробування треба негайно припинити, принаймні на якійсь час. Москва змісця зареаґувала на американські протести своєю власною заявою про „неконтрольовані вибухи в Неваді".

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник Ukrainian Daily
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Звернення Р. Реґена до народу

Коли хтось повірив газетним передбачуванням, що президент Роналд Реґен виголосить історичну промову з насвітленням всіх актуальних внутрішніх і міжнародних проблем, той розчарувався. Президент промовляв у середу, 12-го серпня, через радіо- та телевізійні станції з свого кабінету у Білому Домі буквально 16 хвилин — коротше, аніж триває його пресова конференція, яка не переступає 35-ти хвилин. У тому короткому часі Президент заторкнув лише кілька, на його думку, найважливіших справ, загальниково і поверхово, не вдаючись в деталі, та телеграфічним стилем. Тільки посередньо критикував надмірне і непропорційне до ваги справи роздуття засекреченого продажу зброї Іранові, ствердивши, що в тій справі відбулися аж чотири слідства. Підкреслив свою співпрацю з Конґресом у досліджуванні подробиць тієї афери, бо, мовляв, переслав Конґресові тисячі власних записок та різних документів. Відкинув арґумент Олівера Норта, що, мовляв, змовники свідомо затаїли перед ним, Президентом, різні подробиці, щоб його „охоронити", бо президентові ЗСА треба говорити завжди всю правду. Признав, що він був „упертий" та що мали рацію державний секретар Джордж Шулц і секретар Департаменту оборони Каспар Вайнберґер, які виступали проти продажу зброї Іранові. Прийняв знову всю відповідальність за дії членів державного апарату на себе.

Президент виступив рішуче в обороні лише двох справ: наполягав на затвердженні Роберта Борка членом Верховного Суду та на започаткуванні Конґресом процедури нового додатку до Конституції, який заборонив би щорічно видавати більше грошей, аніж їх надходить до державної каси з податків. Приєднався до проєкту п'яти президентів центрально-американських країн, щоб мирно поладнати конфлікт з Нікараґуа, завівши там демократичний режим, але водночас підкреслив ще раз, що він сприятиме борцям за свободу в Нікараґуа, якщо той мирний плян не буде прийнятий. Висловив оптимізм щодо першої в історії Америки редукції стратегічної зброї у дальших переговорах з Совєтським Союзом. Запевнив, що у 17-ох місяцях, які залишилися ще йому до закінчення урядування в Білому Домі, буде продовжувати свою політику, однак не вдавався в подробиці.

Американці могли бути розчаровані, що Президент не згадав ані словом про теперішню напружену ситуацію в обширі Перської затоки. Не згадав нічого про співпрацю Америки з її альянтами, ані про дальший величезний дефіцит у балянсі закордонної торгівлі. Не згадав ні словом про таке відрадне внутрішньо-американське явище, як зменшення безробіття в ЗСА нижче 6 відсотків. Технічно у виголошенні тієї промови Роналд Реґен був вірний собі: промовляв плавно, без зупинки, не глянувши ні разу до згортка паперів, що їх мав у руці. Але, об'єктивно кажучи, не виявив у цій промові того оптимістичного динамізму, який характеризував його давніші виступи. Можна здогадатися, що Роналд Реґен втомлений і вже не такий здоровий, як був кілька років тому. Був за свого урядування жертвою атентату, хворів, переніс кілька операцій, а безупинна шарпанина з боку демократично-ліберального табору з виразним бажанням скомпромітувати його в Іранській афері, мусіла відбитися на фізичному здоров'ї цієї 76-літньої людини.

Відповідав Президентові демократичний сенатор з Мейну Джордж Мічел — спокійно, культурно, але з вичисленням кількох помилок Президента. Проте він підкреслив потребу співпраці Конґресу з Президентом, хвалив Президента за його змагання до припинення перегонів у зброєнні з СССР та за прихильне становище Президента щодо мирної розв'язки проблеми Нікараґуа. Промова сенатора Дж. Мічела була критично-опозиційна, але компромісова, в межах культурної виміни думок та з конструктивним підкресленням конечности співпраці екзекутивної і законодатної влади.

Президент Р. Реґен відлетів уже на тритижневий відпочинок до „західнього Білого Дому", до своєї фарми в Каліфорнії. Але ледве чи там матиме потрібний йому заслужений відпочинок. Щоденна звишка всіх акцій на біржі є барометром здорової і доброї економіки. Але міжнародний овид захмарений.

Президент З'єднаних Стейтів Америки не може мати ніколи повного відпочинку. Він є невільником свого становища, яке накладає на нього обов'язок дбати про цілість і добробут країни і народу. Тому можна тільки побажати Роналдові Реґенові, щоб його тритижневі вакації не були затьмарені нещастям.

Василь Сокіл

ГІРШЕ КАТА СВОЇ ДІТИ...

Доповідь Леоніда Новиченка на недавньому пленумі правління Спілки письменників України широко і грунтовно була обговорена учасниками важливого зібрання. Серед опублікованих „Літературною Україною" сімнадцятьох виступів особливо цікавими, на мою думку, були саме ті, в яких пролунали не загальні міркування, як було досі, а певні визначення того, кого вважати винним у тому, що з українською мовою створилася загрозлива ситуація. Про цю загрозу дуже влучно сказав Олександер Підсуха: „Не треба бути кібернетиком, щоб з точністю до одного дня визначити, коли на Україні не зостанеться жодного читача рідної літератури...".

В багатьох виступах на тому пленумі в котрий раз наводилися факти і числа про вмирання рідної мови в навчанні і вжитку в житті суспільства. Чітко продемонстрував Дмитро Павличко катастрофу з мовою, навівши незаперечні числа. На підставі даних, складених комісією зв'язку Спілки письменників з навчальними закладами про кількість різнонаціональних шкіл в Україні, постає така картина: за даними Всесоюзного перепису населення 1979 року в Україні живе 49,609,333 осіб, з того 36,488,951 — українців, 10,471,602 — росіяни, а решта інші народи. 5,218,014 рісіян назвали своєю рідною мовою українську. Отже, українську мову на Україні вважає своєю рідною 43,885,938 осіб. А скільки на Україні українських шкіл? Д. Павличко подав числа трьох груп шкіл за мовою викладання (українські, російські і мішані) по обласних містах і переконливо довів, що відсоток українських шкіл становить 16, а російських — 84!

Звичайно, пояснює він, це наслідок закону про те, що батьки мають право вибирати мову навчання для своїх дітей. За 27 років дії цього ганебного закону зникли українські школи по багатьох містах і якщо він діятиме й надалі, українські школи зникнуть і по малих містечках та селах. „І залишаться вони, — з гірким докором додає Дмитро Павличко, — хіба що на канадській землі".

Нечувана річ — з такою високою оцінкою патріотичної діяльности українських „буржуазних націоналістів", „агентів міжнародного імперіялізму" виступає на велелюдному зібранні радянський письменник! Що ж, ніде правди діти, — в Канаді діють десятки державних (не приватних, а державних) початкових шкіл з українською мовою викладання. В них, — з приємністю відзначає Д. Павличко — вчаться не лише діти канадців українського походження, а й діти корінних канадців. Вважається, що знання української мови дасть їм вихід у великий слов'янський світ. А радянський закон, — повертається він до головної проблеми, — по суті унеможливлює вивчення української дитиною рідної мови!

Убивче порівняння! А чому б іще не порівняти або принаймні згадати наукову і видавничу діяльність хоча б Інституту Українських Студій у Едмонтоні та такого ж Інституту в Торонто? Чому б не нагадати працівникам Академії Наук у Києві про те, який обсяг робіт виконали буржуазні націоналісти, працівники Української Вільної Академії Наук у Ню Йорку?

Чи не є вся ця праця вагомим внеском у скарбницю української культури?

Про тривале занедбування важливих тем історії, літератури, мистецтва України також говорилося на тому пленумі. Володимир Дрозд, наприклад, закликає створити фундаментальні праці з історії й культури нашого народу від часів язичництва та Київської Русі аж до наших днів, показати світові наш внесок до культурної скарбниці людства. Розуміється, цього в Києві не створено. Він стверджує: літописи нашого середньовіччя ми й досі не спромоглися видати сучасною українською мовою, хоч по інших країнах (чи не в ЗСА або Канаді? — запитуємо) вони не раз виходили.

Повернімося до основного, до національної несправедливости, про яку заговорили не тільки письменники, а й прості люди, справжні патріоти своєї батьківщини. Де ж вона береться, — з розпачем запитує О. Підсуха, — хто її культивує, цю несправедливість? Ми всі це робимо, — каже він, — дочки і сини свого народу, — і ніхто інший.

В основному це справедливо сказано, однак, дуже неконкретно. Весь народ у цьому злочині гріх обвинувати. Не всі сини, дочки і батьки винні в катастрофі української мови. Бо запитаймо, поперше, хто запровадив цей ганебний шкільний закон? Знайдіть винуватця і судіть його. Нема чого всю провину кидати на батьків, які ото так поводяться, не варто називати їх міщанами та перевертнями, бо цілком ясно аказав Д. Павличко: „Вдумайтеся лише в те, що двомовна атмосфера, в якій ми давно живемо, двомовна культура нашого життя, праці і побуту робиться буквально на наших очах одномовною, тобто, російською". І додає: „Все це робиться не 'руками Москви', а руками всіх рівнів, усіх служб і професій нашого республіканського апарату, де переважна більшість українців (номінально), але вихованих на байдужости до рідної мови, на безграмотному мовному суржику і на боязні (ось де вона, рука Москви, — скажу я), що любов до материнської мови може сприйнятись як ознака націоналізму".

(Я був свідком, коли в харківському тролейбусі ми з Іваном Вирганом спокійно собі розмовляли українською мовою, а збоку хтось на весь вагон вигукнув: „Бандєровци заговорілі!")

То таки справді, що належало робити не тільки простим батькам, визначаючи мову навчання, але й секретарям обласних комітетів партії, які вщент заріклися вимовити слово рідною мовою. Як вогню, як отрути, вони боялися говорити „бандерівською" мовою.

Це ганьба, про яку я писав кілька років тому, що українець по матері-батькові перший секретар ЦК КПУ на відкритті пам'ятника в Харкові з нагоди 60-ліття Української совєтської республіки промовляв російською мовою. Може сьогодні, в часи „гласнос-

(Закінчення на стор. 3)

Віктор Поліщук

Мистецький триптих

Канадсько-Українська Мистецька Фундація покликана поширювати знання про українське образотворче мистецтво. Впродовж одинадцяти років свого існування КУМФ влаштувала понад 160 виставок мистецьких творів більш як 200 мистців. Крізь залі ґалерії КУМФ пройшло більш як 160 тисяч відвідувачів. Ця діяльність мусіла вплинути на піднесення культурного рівня української діяспори, вона поширювала знання про Україну серед чужомовного населення Торонто й околиць.

З метою збереження і дальшого поширення знань про українське образотворче мистецтво на Заході, відзначуючи свою 10-літню діяльність, КУМФ вирішили видати коштом понад 100 тисяч долярів великого формату книгу-альбом, свого роду мистецький триптих, який складатиметься з трьох основних частин: кільканадцяти поважних статтей на мистецькі теми; альбома репродукції творів фонду КУМФ; словника образотворчих мистців української діяспори. Цілість має дати популярний, доступний широким українським і англомовним колам матеріял, на підставі якого можна зформувати елементарні знання про українське, зокрема діяспорне образотворче мистецтво.

Книга, побіч основного альбома репродукцій творів фонду КУМФ, буде багато ілюстрована — будуть ілюстровані тези статтей, а також окремі гасла словника. Таким чином книга покаже досягнення цілого українського діяспорного образотворчого мистецтва. Статті написали: проф. Петро Мегик, Едвард Козак, проф. Юрій Турченко, проф. Володимир Янів, Христина Велигорська-Сеньків, д-р Марина Антонович-Рудницька, ред. Іван Кедрин, Святослав Гординський, інж. Палашевський. Статті показують розвиток і досягнення українського мистецтва від найдавніших часів по найновіші, зокрема розвиток мистецтва у діяспорі.

Альбом, як окрема частина книги, міститиме приблизно 400, здебільша кольорових, репродукцій картин, скульптур, естампів, які становлять власність КУМФ. Авторами цих мистецьких творів є 145 мистців — українських з України, але в більшості українців, що живуть у діяспорі, старшого, середнього і зовсім молодого покоління. У збірці творів КУМФ репрезентовані всі роди і напрямки образотворчого мистецтва — від клясичного натуралізму, через реалізм аж до модерного мистецтва. Репродукції творів фонду КУМФ, разом з багатьма репродукціями, що ілюструють статті і словник, становитимуть цілість, яка покаже багатство стилів і форм українського образотворчого мистецтва.

Практична діяльність КУМФ веде до висновку, що серед української діяспори багато талантів, які творять тут українську культуру. Їх, образотворчих мистців у діяспорі, понад півтисячі. Серед них є початкуючі, а теж і зі світовою славою імена. Про цих мистців немає комплексного опрацювання, їх теж промовчав виданий 1973 року в Києві „Словник художників України". Саме тому КУМФ вирішила, що інтеґральною частиною мистецького триптиха буде словник образотворчих мистців української діяспори. Починаючи працю над складенням словника, КУМФ мала дані тільки про 80 українських образотворчих мистців у діяспорі. Після кількох місяців наполегливої праці, завдяки допомозі прихильних осіб і інституцій, на лютий 1987 року картотека словника мала вже дані про понад 400 мистців. Словник збереже дані про них для наступних поколінь.

Збирання матеріялів до словника спричинилося до того, що книга вийде аж восени цього року. Одначе краще пізніше, але краще. Саме тому відкладено видання книги-альбома.

Михайло Кучер

СТУДЕНТИ—ЧУЖИНЦІ В СССР

Таких студентів у Совєтському Союзі є тисячі. Походять вони здебільшого з країн Третього світу, якому не вистачає фахівців, а в СССР безплатно вчать медиків, аґрономів, інженерів і т.д.

Життя студента-чужинця в СССР нелегке. Його активно обробляють ідеологічно і стараються зробити інформатором (донощиком) КҐБ. Студенти, які походять з країн Третього світу, здебільшого комуністи. При кожній вищій школі, де студенти-чужинці вчаться, є окремий деканат, який контролює КҐБ. Завданням такого деканату є забезпечення виховання серед студентів позитивного відношення до СССР. Студенти з позитивним відношенням до СССР, повернувши додому, мають проводити просовєтський курс. Якщо студент не йде на співпрацю з КҐБ добровільно, вживається сила, примус і шантаж.

Недавно аґентство „Франс Пресс" повідомило, що секретар Національної ради державної безпеки Таїлянду обвинуватив КҐБ у спробах примусити таїляндських студентів, які вчаться в СССР, до співпраці після повернення додому. Студентів, які виявляли спротив, десять діб тримали в КҐБ з метою залякати і примусити до співпраці.

Особливо тяжка доля зустріла студента з Йорданії Мусані Харуні. Він опинився в совєтських таборах і пробув там рік. Обвинувачення було зфабриковане. 1975 року Мусані отримав від свого міністерства „безплатну" стипендію для студій в Ленінграді в Академії сільського господарства. Гуртожиток був брудний, запущений, з расовою дискримінацією з боку „білих" совєтських студентів і постійним слідкуванням КҐБ. Стипендія була жебрацька — 90 карбованців місячно.

Мусані закінчив науку в Академії 1981 року і почав працю над кандидатською дисертацією. Йому пропоновано вступити в комуністичну партію з метою боротись за ідеали комунізму в Йорданії. Мусані відмовився і під час дискусії гостро висловився на адресу совєтської влади. Його примушувано читати доповіді, написані КҐБ, із змістом яких йому не дозволено ознайомитись перед виступом. В доповідях була критика ісляму і короля Йорданії. Мусані відмовився читати такі „доповіді" і 22-го лютого 1984 року його арештували і замкнули в брудній камері розміром 2.5 на 2.5 метра. В камері чомусь мусів бути голий. Так Мусані просидів сім діб, потім його перевезли до в'язниці, де він побачив інших чужинців — двох молодих фінських туристів, студентів з Афганістану, Нігерії і Анголі. Мусані обвинуватили в хуліганстві (все таки КҐБ бракує фантазії), нібито він нападав і бив совєтських громадян.

Мусані вимагав дозволу написати в своє посольство в Москві, в Об'єднані Нації та можливости вибрати собі адвоката. КҐБ порадив йому „викинути такі ідеї до виходка" (дослівно). Тоді Мусані оголосив голодівку. На одинадцятий день голодування Мусані почали силою годувати. 11-го липня 1984 року почався суд. Суддя спитав, чи Мусані хоче побачити совєтських громадян, над якими він знущався. Мусані сказав, що так. Суддя відповів, що це неможливо, бо вони живуть на півдні (!). Суд визнав Мусані винним і заслав у Мордовський табір. У таборі були студенти з Сирії, Південного Ємену, Йорданії, французи, західні німці, фінни, болгари, панамці, афганці, китайці і корейці. Побутові умови в таборі приголомшили Мусані. Він не уявляв, що таке можливе. Дуже тяжка фізична праця, голод. Мусані схуд. Перед арештом важив 80 кг, у таборі 62. За найменше порушення дисципліни люто били палицями по руках, по грудях, по спині, відбивали нирки, кидали в карцер голим, зимою обливали водою, заставляли носити тяжкі мішки з піском. Медична допомога фактично не існувала.

Тільки завдяки наполегливим вимогам йорданського уряду і родини Мусані звільнили. У таборі він був один рік і чотири дні. Його репатрійовано на батьківщину. За „безплатне" навчання в СССР Мусані хотіли зробити співробітником КҐБ. Він попереджує всіх, хто має намір вчитися „безплатно" в СССР, про небезпеку, яка їх очікує. Можна сподіватися, що все таки наївних не забракне.

А ось доказ західньої наївности. В Італії при бюрі прем'єр-міністра існує комісія „прав людини". Вона розглянула становище в Афганістані. Наслідки справді фантастичні, якщо взагалі тепер фантастика практично існує. При допомозі ЮНЕСКО Захід платить совєтським інструкторам в Афганістані. Вони ніби вчать афганців грамоти. Спочатку вчителями мали бути філіппінці, пізніше без усякого пояснення совєтська окупаційна влада в Афганістані замінила їх совєтськими громадянами, які пропаґують комунізм.

БОНН І СХІДНЬОНІМЕЦЬКІ комуністи продовжують торгувати людьми, — кажуть спостерігачі. Пресове агенство Ройтерса інформує, що недавно боннський уряд канцлера Гельмута Коля виміняв східньоевропейського шпигуна за видатного в'язня у Східній Німеччині. Такі випадки, говориться в інформації, трапляються декілька разів кожного року. Бонн вимінює, чи зглядно викупляє у східніх німців також в'язнів за гроші і товари. Західньонімецька газета „Більд" інформує, що цими справами займається особисто міністер для внутрішньо-німецьких справ Людвіґ Релінґер, який перебуває постійно в дорозі між Бонном і Східнім Берліном.

УРЯД ЧАДУ звернувся формально до уряду Франції збільшити військову допомогу у зв'язку з відновленими нападами лівійців і постійним бомбардуванням території Чаду лівійськими літаками. Як відомо, французький уряд прем'єр-міністра Жака Ширака не дуже хоче знову вмішуватись до внутрішніх справ Чаду, але у політичних колах існує переконання, що у випадку дійсної загрози Франція вишле додаткову кількість аброї для тієї країни, а також військо, якщо лівійський диктатор полковник Муаммар Каддафі буде продовжувати свою аґресію.

УРЯД ЧІЛЕ дозволив письменникові Арієлеві Дорфманові повернутися до Сантіяґо, тобто на батьківщину, без страху на покарання чи арешт. Президент Чіле Авґусто Піночет зняв всякі обвинувачення проти письменника раніше. Політичні спостерігачі кажуть, що взагалі в Чіле наступили деякі корисні зміни з напрямі демократизації існуючої політичної системи.

Василь Верига

ЗВІТ КОМІСІЇ ДЕШЕНА

I.

Почавши від 1971 року в канадській пресі щораз частіше почали появлятися вістки про воєнних злочинців, які в часі Другої світової війни мордували жидів, а тепер перебувають у Канаді. 19-го травня 1971 року Сімон Візенталь писав у „Торонто Стар", що в Канаді перебуває кілька сотень воєнних злочинців. Ніхто з українців тими вістками не переймався, бо ішлося про нацистських воєнних злочинців, отже про німців, які влаштовували масові морди жидів по різних містах Польщі й України, а зокрема у спеціяльних таборах, як Майданек, Треблінка, Авшвіц та інших.

В пізніших роках кількість воєнних злочинців, в інформаціях, які подавали жиди до канадських засобів масової інформації, почала зростати. Ба, не тільки кількість їх більшала, бо, як це скоро виявилося, тими воєнними злочинцями в Канаді були не німці, але українці та балтійці.

В 1979 році газета „Торонто Стар", згідно з жидівськими даними, подавала, що в Канаді є поверх 1,000 воєнних злочинців; 12-го жовтня 1982 року „Виндзор Стар" писала, що поверх 2,000; Сол Літтман, представник Візенталя на Канаду, твердив у „Лондон Фрі Пресс" з 24-го січня 1984 року також 2,000, але 8-го листопада 1984 року, як також 25-го січня 1985 року, він підніс число воєнних злочинців у „Торонто Стар" до 3,000. Однак у своєму донесенні до головного прокуратора Канади з 23-го серпня 1985 року, тобто, коли вже діяла Комісія Дешена, Літтман уже не був такий певний своєї цифри і писав 2-3,000. За те Візенталь у „Ню Йорк Дейлі Нюз" з 19-го травня 1986 року підніс свою цифру до 6,000.

Із різних статтей чи сенсаційних новинок в англомовній пресі, що їх подавали Візенталь, Літтман та їхні коляборанти, виходило, що основну масу воєнних злочинців становили не хто інший, а таки українці, а головно колишні вояки Української Дивізії „Галичина". У червні 1980 року Літтман у „Торонто Стар" стверджував, що дивізія брала участь у мордах цивільного населення та жидів. За цю статтю Братство кол. вояків 1-ої УДУНА в Канаді віддало справу до суду і „Торонто Стар" до року часу, перевіривши справу, перепросив дивізійників.

В 1984 році Візенталь передав канадському генеральному прокуророві Робертові Капланові листу із 217 іменами старшин Дивізії „Галичина", які мали б перебувати у Канаді, обвинувачуючи їх усіх у воєнних злочинах. Але ліберальний тоді уряд Канади на чолі з П'єром Трудо не погодився на будь-яку акцію супроти тих людей, вважаючи, що та справа передавнена. В дійсності згадана листа була списком курсантів одного із старшинських курсів, організованих для Дивізії „Галичина".

Літом 1984 року у Канаді прийшла до влади Консервативна партія, на чолі з Браєном Малруні, яку, принаймні у повоєнних роках, українці фаворизували. 7-го лютого 1985 року, не перевіривши справи до дна, Б. Малруні пішов на руку жидам і створив одно-особову Комісію судді Жуль Дешена, завданням якої було б прослідити жидівські обвинувачення і чи є в Канаді воєнні злочинці, а, якщо є, як їх притягнути до відповідальности за злочини поповнені на території, куди не простягається канадське судівництво. Хоча сама ідея такої комісії не погана, клопіт виявився у тому, що уряд не заслухав опінії українців та балтійців у тій справі та підійшов до справи дуже односторонньо, тобто так, як хотіли жиди, обмеживши діяльність такої комісії тільки до „нацистських воєнних злочинів", а не до всіх воєнних злочинів. Намагання адвоката Українського Національного Об'єднання Канади Я. Ботюка, щоб діяльність комісії поширити також і на комуністичні злочини НКВД у часі і перед війною, не дали бажаних вислідів.

Із створенням Комісії Дешена лявіною посипалися обвинувачення на українців у воєнних злочинах. Голодні на сенсації канадські засоби масової інформації, в яких жиди мають величезні впливи, поміщували різні інформації проти українців, а зокрема проти Дивізії „Галичина". Джерелом усіх тих інформацій були в першу чергу різні совєтські інсинуації друковані у „Вістях з України", а зокрема у їхньому англомовному виданні „Нюз фром Юкрейн", також дві англомовні публікації якогось Стиркула „Ві аккюз" („Ми обвинувачуємо") та „СС вервулс") (Есесівські вовкулаки) і відомого у Канаді вислужника Москви Петра Кравчука п.н. „Гір із де евіденс" (Ось вам докази). На базі тих інформацій виглядало, що то не німці винищували жидів як расу, але таки українці. При тому інсинуації не обмежувалися тільки до Другої світової війни, але дісталося при тому і Симонові Петлюрі, а також і Богданові Хмельницькому, якого деякі жиди називали „першим Гітлером". Спроби українців спростувати бодай деякі невірні ствердження, звичайно перекручувано й виходило тільки на шкоду самим українцям. У зв'язку з цим Братство кол. Вояків 1-ої УДУНА заскаржило до суду тижневий журнал „Сатирдей найт", який твердив, що Дивізія „Галичина" здушувала жидівське повстання у варшавському ґетто весною 1943 року, та оттавський щоденник „Оттава Ситизен", який назвав дивізію найбільш кровожадною військовою одиницею у Другій світовій війні. Найбільше цих фантастичних обвинувачень походило від Сола Літтмана, зв'язки якого із Канадською комуністичною партією є відомі і який частенько їде на консультації до СССР. Канадський жидівський конґрес та велика інша жидівська організація, Б'най Б'рит, відпекувалися від Літтмана, мовляв він не говорить в їхньому імені, але на ділі підтримували всі його обвинувачення українців.

(Продовження буде)

У Відні...

(Закінчення зі стор. 1)

ім сказати: Звільніть ваших в'язнів сумління; — Звільніть тих, які домагаються права покинути вашу країну; — Звільніть тих, які хочуть залишитися і працювати для людських прав своїх і всіх інших; — Звільніть ваших громадян, які хочуть почути, що західнє радіо має до сказання; — І звільніть вашу віденську делегацію, щоб вона могла видвигнути такі пропозиції, які надали б реальности позитивним обіцянкам „гласности".

У зв'язку з закінченням третьої сесії Гельсінкської конференції у Відні, О. Дейчаківський, активний член американської делеґації, висловив сподівання, що так як на відкриття цієї конференції, так і на її закінчення, до Відня прибудуть восені цього року різні українські й інші правозахисні групи і організації.

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:
на **ПАТРІЯРШИЙ ФОНД** зложили
VI-87

250.00 дол. — д-р Тетяна Доберчак (на видання ґенетичного Словаря);
по 100.00 дол. — Іван і Іванна Антоняк (Коляда), д-р Володимир Кліш, Евдокія Мартинів (у пам'ять мужа бл. п. Івана у 10-ту річницю смерти);
50.00 дол. — д-р Таїса Венке;
по 25.00 дол. — Роман Левицький, Володимир і Мирослава Островські, П-во Качанівські (Коляда), Стефан і Луїза Галайда, Олена Куса;
20.00 дол. — Ірена Залуцька з Родиною (у пам'ять бл. п. Йосифа Шведа);
по 10.00 дол. — Петро і Марія Шеґетовські (Коляда), Іван і Марія Ґумовські.

Збірка у пам'ять бл. п. мґра Богдана Ковшевича в Трентоні, Н. Дж. — переслала Дарія Кузик, зложили:

по 50.00 дол. — Аня і Чарлес Севедже, Александер і Ольга Смаль, Богдан і Наталія Перфецькі;
по 25.00 дол. — Теодозій і Віра Сендзік, Ярослав Плис, Роман Кузик, Зенон Кохановський, Володар і Зореслава Кузик;
по 20.00 дол. — Михайло й Анастазія Бойцун, Дарія Кузик, Галина Костюк, Яро Почапський (Торонто);
по 10.00 дол. — Олександер Татомир, Люба Мриглоцька, Ольга Джаман, Емілія Панасюк, Іван і Оксана Микитин, Андрій і Ірина Турчин, Іван і Софія Головка, Ольга Дубик

Збірка замість квітів на могилу бл. п. Йосифа Біловуса в Ст. Петерсбурґ, ФЛ, зібрала і переслала Юлія Вертипорох, зложили:

по 25.00 дол. — Михайло Куриляк, Юлія Вертипорох, Теодозій Шлапак, Антоніна Мазуркевич, Богдан і Стефанія Сольчаник;
по 20.00 дол. — Богдан і Галина Волошинович, Богдан Головід;
по 10.00 дол. — Осипа Мазуркевич, Стефан Данкай

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку. IRS No. 23-7380645

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association
— Patriarchal Fund
та пересилати на адресу:
7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117

Докторська стипендія ім. І. Лисяка-Рудницького в Альбертському університеті

Д-р Д. Голл, голова відділу історії в Альбертському університеті (зліва) приймає чека від д-р О. Черненко-Рудницької в присутності проф. д-ра І. Химки.

У відділі історії Альбертського університету в Едмонтоні встановлено Фонд на щорічній відсотковій базі для докторських стипендій з української історії та української політичної думки. Д-р Олександра Черненко-Рудницька, дружина св. п. проф. Івана Лисяка-Рудницького, започаткувала цю стипендію пожертвою в сумі 10,000 дол. Провінційний уряд Альберти вже доповнив цю пожертву подвійною сумою, асиґнуючи 20.000 дол для розвитку української історії в Альбертському університеті.

Проте відсотки з фонду 30.000 дол. не вистачальні для студентів докторської програми. Тому тільки українське громадянство може забезпечити своєю жертвенністю успіх цього проєкту з метою посилити курси української історії в англійській мові. У відділі історії Альбертського університету існують вони як окремий акредитований предмет навчання в програмі східньо-европейської історії, що відділяє українську історію від російської.

Д-р І. Лисяк-Рудницький, визначний український історик, перший читав лекції української історії в Альбертському університеті. Його наслідником є тепер молодий і талановитий український історик, д-р Іван-Павло Химка. Українські студенти Альбертського університету повинні підтримати своєю участю ці курси української історії якщо не для спеціялізації, то як додаткові курси в програмі своїх студійних дисциплін. Проф. І. Лисяк-Рудницький був співзасновником Канадського Інституту Українських Студій при Альбертському університеті і передав йому в спадщину свою величезну колекцію книжок з української історії, архів і рідкісні старі історичні мапи України, що разом оцінено приблизно на 90.000 дол. тільки тому щоб побільшити бібліотечний склад цього ж університету для дослідів і студій з такої важливої для нього ділянки науки.

Якщо ми хочемо зберегти курси української історії, то треба заохотити студентів, щоб вони спеціялізувалися в цій дисципліні, тим більше, що стипендія призначена для найздібніших аспірантів української історії без різниці на їх національну приналежність. І спеціяльно установлена комісія буде слідкувати за тим, щоб докторські дисертації були на високому науковому рівні і в дусі цілковитої наукової об'єктивности в насвітленні фактів історичної правди. Популяризація правдивої української історії у світі, це одно з найважливіших завдань українського свідомого суспільства. Від нашого наставлення до цієї справи і від наших пожертв буде залежати успіх цього важливого Фонду.

Списки жертводавців і подяка будуть опубліковані в українській пресі по закінченні збіркової акції. Чеки слід виписувати на: The University of Alberta.

Всі пожертви проситься надсилати на адресу: The Ivan Lysiak Rudnytsky Memorial Fellowship, Department of History, The University of Alberta, Edmonton, Alberta, T6G 2H4. Canada.

Концерт хору св. Варвари

В рамках віденського фестивлю відбувся в суботу 13-го червня ц.р. в год. 7-ій вечора, тим разом біля старої ратуші 11-ий концерт хору св. Варвари. Перед концертом відзначив виступ заступник начальника першої дільниці, вручаючи проф. А. Гнатишинові позолочену тарілку з гербом Відня і грамоту з написом „Представництво і начальник І-ої віденської дільниці і технічний радник інж. Гайнріх Гайц висловлюють проф. Гнатишинові подяку і признання за надзвичайні заслуги на полі культури". Грамота підписана начальником і представниками всіх пратій.

Як і кожного року, так і тепер в репертуар концерту увійшли в першій частині пісні релігійного характеру, а саме: „Хваліть ім'я Господнє" Стеценка, „Благообразний Йосиф" (тропар з вечірні Великої п'ятниці) в обр. Гнатишина, „Благословлю Господа" Бортнянського, „Отче наш" Гнатишина і „Дума про Почаївську Божу Матір" в обр. Леонтовича з солями Ф. Зецера й Сільвії Отмар-Штайн.

Присутні, що зайняли місця на розставлених кріслах цього великого подвір'я, нагороджували кожну пісню рясними оплесками. Віденці люблять українську церковну музику.

Другу частину концерту виповнили стрілецькі пісні в обр. Гнатишина. Коли хор зійшов зі сцени, забрав слово Борис Ямінський. Він дав короткий опис Українських Січових Стрільців під час Першої світової війни, в якому то часі повстали ці пісні. Понеслись співи: „Ой видно село", „Як з Бережан до кадри" з солістом Ф. Зецером, „Їхав стрілець на війноньку" (Гайворонського), „Курилася доріженька" (тріо: С. Штайн, Люба Гнатишин і Галина Жупник) „Засумуй трембіто", (соліст Ф. Зецер) „Грай музико", „Пісня підхорунжих" (соліст Ямінський), „Ой нагнувся дуб високий" (соліст Ірог Тарко). Останньою піснею була „Коломийка" із солістами Б. Ямінським і Любомиром Мудрецьким. Ці та інші стрілецькі пісні наспівав хор на платівку, яка появиться у виданні Ватиканського радіо ще цього року.

Під час перерви закупила публіка багато платівок нашого хору

У четвер, 18-го червня, у свято св. Евстахії, передавала австрійська телевізія продукції кращих хорів та ансамблів Австрії. В цій передачі можна було побачити й почути український хор св. Варвари, який співав Херувимську (ч. 6.) Д. Бортнянського. При цій передачі показано також і святилище, іконостас і інші цінні ікони церкви св. Варвари.

* * *

В днях від 2-го до 19-го червня відбулася виставка образів маляра Любомира Мудрецького в будинку Банку праці і господарства, яку відкрив посол до сойму Курт Едер. На виставку прибула чисельно українська громада.

Гірше ката...

(Закінчення зі ст. 2)

ті," В. Щербицький признається, що він тоді говорив російською мовою, щоб доказати, що встановлення совєтської влади в Україні не було справою українського народу? Це буде чесне признання. Бо інакше чим це пояснити? Невже перший секретар ЦК Комуністичної партії України так боявся „руки Москви"?

„Гірше ката свої діти її розпинають" — перефразовуючи пророчі слова Великого Кобзаря можемо з гіркотою на душі ствердити, хто ж винен в тому, що така біда впала на долю нашої нації.

З-поміж інших значних виступів на пленумі саме цій темі присвятив своє слово Іван Драч. Почав він трохи несподівано для присутніх у залі:

„Як засвідчено в доповіді Л. Новиченка, в останні 15-20 літ, у період стагнації і застою багатьох сфер суспільного життя, не все було безрадісно і сіро. Ми можемо пишатися, що саме на нашому національному ґрунті виріс особливий тип з інтернаціональною начинкою або ж, точніше кажучи, з інтернаціональним камуфляжем, — ім'я якому — український чиновник, прізвище якому ще Шевченко дав — Кирпогнучкошиєнков. Воно, — говорить далі І. Драч, — це чиновництво тепер пильно додивляється, щоб перебудова лише торкнулася перебудови кабінетів та щоб гласність лишилася гласом волаючого в пустелі, а щодо прискорення, каже Кирпогнучкошиєнков, тупцюйте собі на місці... Є такі спортивні тренувальні велосипеди, які непорушно стоять на місці, а ти налягаєш на педалі, женеш з усієї сили, та де сів, там і встав, зате яка ілюзія прискорення!"

Але ж цей чиновник не просто сидів собі на велосипеді, який нікуди не їхав, а й давав керівні вказівки як суспільству рухатись, фактично, стояти на місці, щоб самому вигідніше сиділося на тому велосипеді...

Додаючи до сказаного Ю. Мушкетиком, О. Підсухою, Д. Павличком, Р. Лубківський, І. Драч цитує слова одержаного ним листа від простого громадянина: „У нас розвелася партійна і виробнича аристократія, яка, як колись російське дворянство, не визнавало своєї мови, та тепер зневажає свою рідну українську мову. Досить Омелькові вибитися в люди, як уже від нього не почує рідного слова і рідна мати".

Поставте замість Омелька імена всіх тих, що „вибилися в люди" та не лише в люди, а й на верхівку влади, і буде ясно, що собою в наш час являє Кирпогнучкошиєнков?

І Драч справедливо обурюється: „Коли ми чуємо від наших керівників усіх рангів українську мову? Не прийнято? Чому? Адже ми Українська Республіка!"

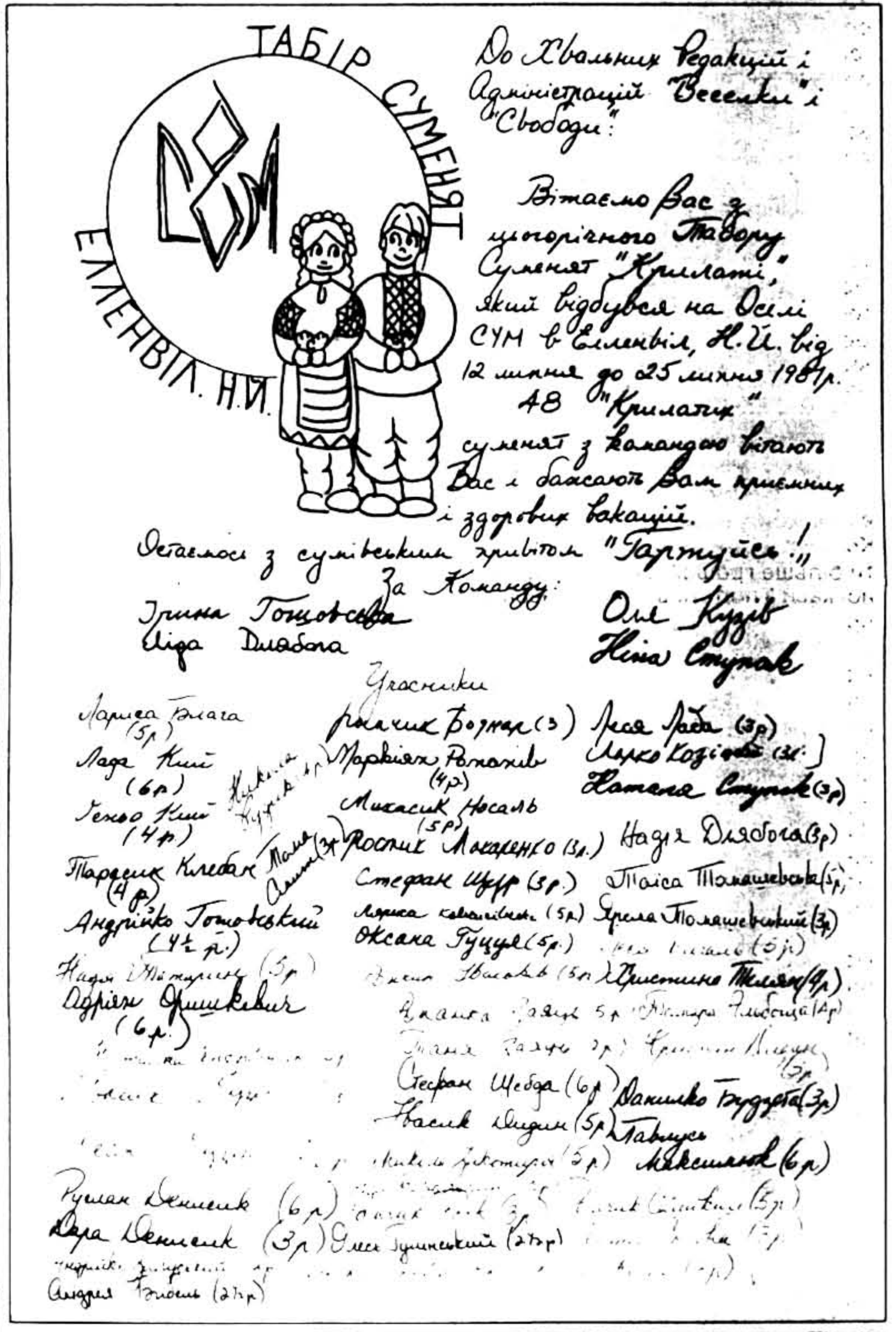
Безперечно, він міг продовжити думку: Україна є членом ООН, — держава, в якій живе понад 43 мільйони, які говорять українською мовою. І запитати:

„А хто ж ви є, керівники України?"

Пророчий Тарас передбачав на довгі покоління:

„Раби, підніжки, грязь Москви...".

Інститут Дослідів Волині
І Т-во „Волинь"
ділиться сумною вісткою з членами і всіма волинянами, що 9-го липня 1987 р. упокоївся

бл. п.
УЛАС САМЧУК

визначний письменник, почесний член ІДВ, автор багатьох творів, редактор, політичний і громадський діяч на Волині і поза її межами.

Засмученій Дружині висловлюємо глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа Інституту Дослідів Волині
Вінніпеґ

МАЄМО НА СКЛАДІ КНИЖКУ
Антона Рудницького
„УКРАЇНСЬКА МУЗИКА"
Історично-критичний огляд.
Видавництво „Дніпрова Хвиля", Мюнхен, 1963, стор. 406. Ціна 20 дол. з пересилкою. Мешканців Ню Джерзі обов'язує 6% стейтового податку. Можна набути в книгарні „Свободи".
Svoboda Book Store
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Найкращий дарунок
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ —
НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!
ПОДБАЙТЕ,
щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова
Енциклопедія України
В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

ЦІНА:

Том I	$ 75.00
Том II	$ 85.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить	$140.00

включно з пересилкою

Замовлення і належність ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (М. О.) слати:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

HELP WANTED

НЕГАЙНО ПОТРІБНО
ПРАЦІВНИКА-ПОМЩИКА І ТЕХНІКА
до висвітлювання фільмів (camera-man)
Радо навчимо. Побажане знання англійської і української мов. Платня залежна від досвіду. Добрі убезпечення, включно з Major Medical. Дзвонити:
Svoboda, Adm. — (201) 434-0237

THE PERFECT GIFT
GOLD TRIDENT JEWELRY
from
EMBLEMS OF THE WORLD
P.O. Box 2224 Ventnor, N.J. 08406
Send for free brochure Call Toll Free 1-800-872-3600

Нема то як на СОЮЗІВЦІ!
СПЕЦІЯЛЬНИЙ ТИЖДЕНЬ ДЛЯ РОДИНИ
від 22-го до 29-го серпня 1987 року
Користайте зі знижки 15%.
Замовляйте негайно кімнати.
Пишіть або телефонуйте:
Soyuzivka UNA Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, N.Y. 12446
(914) 626-5641

Вступайте в члени УНС

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
влаштовує з доручення
УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ
ТЕНІСОВІ та ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ
в днях 4-7-го вересня 1987 року
(Labor Day Weekend)

на кортах СОЮЗІВКИ
ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ
ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ на РІК 1987
і за чаші
УНСоюзу, Союзівки, Свободи, (в тому пропам'ятна чаша інж. Б. Рака), Українського Тижневика і п-ні Марії Душник
та грошові нагороди
в поодинокій грі:
ЖІНОК І ЖІНОК (35 р. і вище), ЧОЛОВІКІВ, мол., СЕНЬЙОРІВ (35-44), СЕНЬЙОРІВ (45 і 55), ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.).

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає
MR. ROMAN RAKOCZY, Sr.
158 Manor Avenue, Cohoes, N.Y. 12047
до 27-го серпня 1987 р. Зголошення одержані після 27-го серпня не будуть взяті дс уваги турніровою комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:
Р. Ракочий, ст., З. Снилик, Ю. Савчак, д-р З. Матківський, О. Кизик, О. Попович.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:
П'ятниця, 4-го вересня — год. 1:00 по пол. на Союзівці: елімінаційна рунда чоловіків. Змагуни, які мусять змагатися в цій рунді одержать окремі повідомлення від проводу турніру до суботи, 29-го серпня.

Субота, 5-го вересня — год. 8:30 ранку на Союзівці: 1-ша рунда юначок (всі групи), сеньйори (35 р. і 45 р.) та жінок. Год. 8:30 ранку в Ню Полц: 1-ша рунда чоловіков. Год. 10:30 на Союзівці: 1-ша рунда юнаків (всі групи) год. 10:30 в Ню Полц: турнір переможених. Год. 3:30 по пол. на Союзівці: 1-ша рунда сеньйорів (55 р.).

Час та місце дальших змагань назначить провідник змагань Р. Ракочий, ст.

Змагуни групи чоловіків, вильосовані до елімінаційної рунди на п'ятницю, які не зможуть приїхати в цей день, як рівнож ті, що відпадуть в елімінаційних, можуть змагатися в в групі переможених.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційнім листу.

на басейні СОЮЗІВКИ
Субота, 5-го вересня 1987 року о год. 11-ій вранці
ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ
за ПЕРШОСТІ УСЦАК-у та за ТРОФЕЇ І НАГОРОДИ УНСоюзу

у слідуючих конкуренціях для хлопців і дівчат:

8-10 — 11-12 років
25 м. — довільним
50 м. — довільним
25 м. — горільць
25 м. — грудним
25 м. — метеликом
4 x 25 м. гінці — довільним

13-14 років
50 м. — довільним
100 м. — довільним
50 м. — горільць
50 м. — грудним
50 м. — метеликом
100 м. — змінним
4 x 50 м. гінці — довільним

15 років і вище
50 м. — довільним
100 м. довільним
50 м. — горільць
50 м. грудним
50 м. — метеликом
100 м. — змінним
4 x 50 м. гінці — змінним

Змагуни (-ки) можуть брати участь у 3-ох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях.

Зголошення до змагань приймається в суботу, 5-го вересня, від години 9:30 ранку над басейном. Вписове $2.00 від особи.

Провід змагань: **Роман Слиж, Олесь Напора, Марко Криштальський, Рома Кушнір, Христина Кушнір, Ірина Слиж, Марія Бокало, Юрій Тарасюк.**

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ
Просимо витяти та вислати разом з оплатою $15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище
2. Адреса (по-англійськи)
3. Телефон
4. Дата народження
5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь
6. Клюбова приналежність

Чеки виставляти на: KLK, American Ukrainian Sports Club

Необхідна всім, хто цікавиться українським образотворчим мистецтвом
КНИГА
„СВІТОВА ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКИХ ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ"
(Торонто 1982):
- 110 великого формату сторінок
- англо-, франко- і україномовний текст
- вступне слово **Святослава Гординського**
- біографічні дані про 86 українських діяспорних мистців-учасників Виставки — з дев'яти країн, трьох континентів
- 119 кольорових репродукцій найкращих українських мистецьких творів
- головний редактор — **Святослав Гординський**

ЦІНА:
у твердій обкладинці 30 ам., або 35 кан дол.,
у м'якій обкладинці 25 ам., або 30 кан. дол.
- разом з пересилкою.

Замовлення з чеком або „моні ордером" слати на адресу:
UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION
2118-A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada M6S 1M8

LOSE WEIGHT WITHOUT DIETING! NEW IN AMERICA
Now You can lose weight the way millions all over the world already have; without any diets or exercise!
OUR
BAI LIN TEA
is 100% natural Chinese tea, prepared by a thousand year old Chinese method.
By simply drinking one cup after every meal you can lose up to 30 pounds in no time at all.
We guarantee that it works. If you are not satisfied, simply return the unused portion and we will refund you money.
Order today! Send checks or Money Orders for $12.00 to:
HBH IMPORT MARKETING CO.
136-U Broadway, Woodcliff Lake, N.J. 07675

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ на СОЮЗІВЦІ

Субота, 22-го серпня
Танцювальний ансамбль „Дунай", Ст. Катарінс, Канада
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Гуцули"

Субота, 29-го серпня
8:30 веч. КОНЦЕРТ
Оперна Компанія ім. Лисенка
солісти:
Марта Кульчицька-Андрійок
Оленка Геймур
Богдан Чаплинський
і Ігор Дорін Кравців
Піяно Марта Кузьма-Каннінгем
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестри „Темпо" і „Нове покоління"

Субота, 5-го вересня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Алекс, вокаліст
Оркестра „Темпо"
10:30 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Темпо"

Неділя, 6-го вересня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Жіночий хор „Ясмін", Торонто
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Темпо"

Субота, 19-го вересня
ДЕНЬ УНСоюзу
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Танцювальний ансамбль „Чайка"
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра Алік і Дорко

Конферансьє: **Лариса Порет-Лисняк**

Програма може бути змінена.
Soyuzivka UNA Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, N.Y. 12446
(914) 626-5641

Комітет Оборони Української Спадщини
та
Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу
закликають Вас
СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ
на його працю та акції для
1. **Поширювання правди про Україну**
2. **Поборювання очорнювання та знеславлювання українців**
3. **Оборони громадянських прав українців**

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:
Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
враз з виповненим вирізком цього заклику
Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу.
Сума пожертви $
ім'я та прізвище
число дому вулиця
місцевість стейт поштовий код

СОЮЗІВКА
пошукує додатково
РОБІТНИКІВ до ПРАЦІ
з огляду на те, що деякі студенти мусять залишити працю, бо починають школу.
Пишіть або телефонуйте:
Soyuzivka UNA Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, N.Y. 12446
(914) 626-5641

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ЯРОСЛАВА ҐАЛАН, член УНС Відд. 239-го ім. св. Юрія у Філядельфії, Па., померла 2-го червня 1987 року на 81-му році життя. Нар. 1906 року в Україні. Членом УНС стала 1938 року. Залишила у смутку сина Волтера Р. і синову Елену та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 5-го червня 1987 року на цвинтарі Пречистої Діви Марії у Факс Чейсі, Філядельфія, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

МЕТРО ВОЛОЩУК, член УНС Відд. 274-го ім. свв. Петра і Павла у Янгставні, Огайо, помер 28-го травня 1987 року на 60-му році життя. Нар. 31-го грудня 1926 року у Янгставні, Огайо. Членом УНС став 1944 року. Залишив у смутку дружину Ширлі і сина Михайла. Похорон відбувся 30-го травня 1987 року на цвинтарі Грін Гевен в Кенфілді, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!
Гелен Сенедяк, секр.

● НА ПРОДАЖ ●

Хто споживає щодня
БДЖОЛЯНІ ПРОДУКТИ,
чується здоровим.
Хто читає українські книжки, уважає себе мудрішим. Щоб бути здоровшим, щодня вживайте бджоляні продукти. Мед, перга, прополіс, бджоляне молочко і женшень вартости $40 в Сурмача за $22.00, 40 книжок за $10. Для декого одна така книжка вартости $10. За книжки додайте $5 за пересилку. Все разом за $35. Пишіть: MYRON SURMACH
169 West Saddle River Road
Saddle River, N.J. 07458

ARKA Company DEPARTMENT STORE
26 First Avenue
• Tel (212) 473-3550
ВСІ ШКІЛЬНІ КНИЖКИ ПРОСИМО ЗАМОВЛЯТИ в АРЦІ. На складі книжки ВСІХ видавництв. Одержите на слідуючий день після телефонічного замовлення.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 21-го СЕРПНЯ 1987 р.

Пассейк, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-го Відд. о год. 7-ій веч. в УНДомі при 237 Hope Ave. Просимо взяти участь. Члени, що не дістали чеків (дивіденди) можуть відібрати їх на зборах. Приєднуйте нових членів до УНСоюзу. — В. Марущак, рек. секр.

● SERVICE ●

UKRAINIAN TYPEWRITERS
also other languages complete line of office machines & equipment.
JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N. Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

ORCHESTRA
ВЕСЕЛІ НОЧІ
P.O. Box 297, Liverpool, N.Y. 13088
Michael, (315) 468-0088
• Walt, (315) 487-5854

● HELP WANTED ●

ПОШУКУЄТЬСЯ ЖІНКУ
до опіки над дитиною. Мешкання, харчі і платня.
Тел.: 201 - 857-9106

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
затруднить на повний час
ПРОДАВЦІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
із знанням української і англійської мов в округах:
КЛІВЛЕНДУ, НЮ ЙОРКУ, північного НЮ ЙОРКУ, НЮ ДЖЕРЗІ, ФІЛЯДЕЛЬФІЇ І ЛІГАЙ ВЕЛЛІ.
Кандидати не мусять мати досвіду в продажу забезпечення. Ми подбаємо про їхній вишкіл, заплату і винагороду.
Це знаменита нагода для здібних і підприємчивих осіб рости в УНСоюзі і з УНСоюзом в його зобов'язанні служити громаді!
Кандидати можуть зголошуватися на адресу:
H. P. Floyd, FIC.
National Sales Director
Ukrainian National Association Inc
30 Montgomery Street,
Jersey City, N. J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE
Український Національний Цвинтар-Пам'ятник полагоджують всі справи пов'язані з похороном і похованням в ЗСА.
4111 Pensylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630 — Days
(301) 855-8864 — Sat., Sun., Eve. & Holidays
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

Український Народний Союз
ПОШУКУЄ ДОСВІДЧЕНИХ
АҐЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
і
ЗАГАЛЬНИХ АҐЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ
зі знанням української і англійської мов
на околиці
Чикаго, Ню Йорк, Торонто, Філядельфії, північного Ню Йорку і Нової Англії
з метою розбудувати і керувати мережами аґентів-продавців в тих округах.
- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенефіти

Звертатись до:
H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200